

1 Big files - Double indirect nodes

Για την λύση, θα πρέπει τα πρώτα 11 στοιχεία του πίνακα `ip→addr[]` να πρέπει να είναι άμεσα blocks· το 12ο θα πρέπει να είναι ένα απλό-έμμεσο block (όπως είναι το τρέχον)· το 13ο θα πρέπει να είναι το νέο σας διπλά-έμμεσο block.

Προκειμένου να υλοποιηθεί η δομή αυτή, ακολουθήθηκαν τα βήματα που δίνονται από τις υποδείξεις και συνεπώς τροποποιήθηκαν τα ακόλουθα αρχεία:

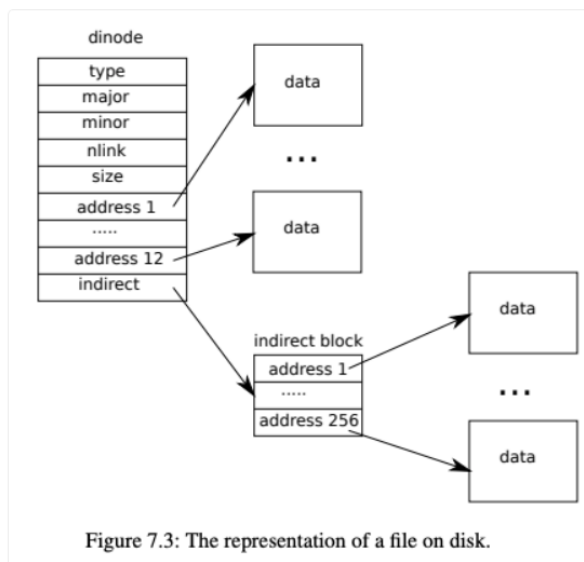

Figure 1: Δομή αρχείου

1. `file.h`

Στο αρχείο αυτό, από την δομή `inode` αλλάζουμε τον ορισμό του πίνακα `addr` από `NDIRECT+1` σε `NDIRECT+2`, γιατί ο αριθμός των άμεσων blocks (`NDIRECT`) μειώνεται από 12 σε 11.

```
uint addr[NDIRECT+2];
```

2. `fs.h`

Όμοια με παραπάνω, στην δομή `dinode` αλλάζουμε τον ορισμό του πίνακα `addr` από `NDIRECT+1` σε `NDIRECT+2`.

Επιπλέον, ορίζουμε τις ακόλουθες σταθερές και μακροεντολές οι οποίες χρησιμοποιούνται για την υλοποίηση των διπλά-έμμεσων blocks.

```
#define NDIRECT 11 // Changed from 12 to 11
#define NINDIRECT (BSIZE / sizeof(uint)) // 1024 / 4 = 256
#define NDOUBLEINDIRECT NINDIRECT*NINDIRECT // 256 * 256 = 65536
#define MAXFILE (NDIRECT + NINDIRECT + NDOUBLEINDIRECT) // 11 + 256 + 65536 = 65803
```

3. fs.c

Στο αρχείο αυτό τροποποιήθηκαν οι συναρτήσεις:

- **bmap(struct inode *ip, uint bn)**

Παρατηρώντας το πώς ήταν υλοποιημένο το απλό έμμεσο block, υλοποίησα και το διπλά έμμεσο. Αν το διπλά-έμμεσο block (στο `ip->addrs[NDIRECT+1]`) δεν έχει εκχωρηθεί, καλείται η συνάρτηση `balloc()` για να το εκχωρήσει. Στη συνέχεια, η διεύθυνση του διπλά-έμμεσου block αποθηκεύεται στο `ip->addrs[NDIRECT+1]`.

```
if ((addr = ip->addrs[NDIRECT+1]) == 0) {
    addr = balloc(ip->dev);
    if (addr == 0)
        return 0;
    ip->addrs[NDIRECT+1] = addr;
}
```

Το block που αντιπροσωπεύει το διπλά-έμμεσο block διαβάζεται από τον δίσκο (με τη συνάρτηση `bread`), και το περιεχόμενό του μετατρέπεται σε έναν πίνακα (`a`) από δείκτες.

```
bp = bread(ip->dev, addr); // Read the double-indirect block
a = (uint *)bp->data;
```

Το `bn / NINDIRECT` υπολογίζει το index του απλά-έμμεσου block μέσα στον πίνακα του διπλά-έμμεσου block. (Ένας αριθμός block `bn`, μπορούμε να καταλάβουμε σε ποιο απλά-έμμεσο block βρίσκεται το block που μας ενδιαφέρει, διαιρώντας το `bn` με το `NINDIRECT`. Το `NINDIRECT` είναι ο αριθμός των blocks δεδομένων που μπορεί να δείξει ένα απλά-έμμεσο block)

Αν το αντίστοιχο απλά-έμμεσο block δεν έχει εκχωρηθεί, καλείται η `balloc()` για να το εκχωρήσει. Η νέα διεύθυνση αποθηκεύεται στο `a[bn / NINDIRECT]` και καταγράφεται με τη `log_write()`. Το διπλά-έμμεσο block απελευθερώνεται από τη μνήμη μετά την τροποποίησή του.

```
if ((addr = a[bn/NINDIRECT]) == 0)
{
    addr = balloc(ip->dev);
    if (addr == 0)
        return 0;
    a[bn/NINDIRECT] = addr;
    log_write(bp);
}
brelse(bp);
```

Διαβάζεται το απλά-έμμεσο block (που μόλις εκχωρήθηκε ή υπήρχε ήδη). Υπολογίζεται το offset μέσα στο απλά-έμμεσο block: `bn % NINDIRECT`. Αν το ζητούμενο block δεν έχει εκχωρηθεί, καλείται η `balloc()` για να το εκχωρήσει και αποθηκεύεται στο `a[bn % NINDIRECT]`. (Με την πράξη `bn % NINDIRECT`, υπολογίζουμε το υπόλοιπο όταν διαιρούμε το `bn` με το `NINDIRECT`. Αυτό μας δίνει τη θέση του ζητούμενου block μέσα στο απλά-έμμεσο block.)

```
bp = bread(ip->dev, addr);
a = (uint *)bp->data;
if ((addr = a[bn%(NINDIRECT)]) == 0)
{
    addr = balloc(ip->dev);
    if (addr == 0)
        return 0;
    a[bn%(NINDIRECT)] = addr;
    log_write(bp);
}
brelse(bp);
return addr;
}
```

- **itrunc(struct inode *ip)**

Με όμοιο τρόπο όπως είχε υλοποιηθεί για το απλό έμμεσο block, υλοποίησα και το διπλά έμμεσο. Η συνάρτηση αυτή ασχολείται με τη διαχείριση και την απελευθέρωση διπλά-έμμεσων blocks στο σύστημα αρχείων. Αυτός ο κώδικας ελευθερώνει όλα τα blocks που είναι συνδεδεμένα με το διπλά-έμμεσο

block του inode (ip): Πρώτα, ελέγχει και ελευθερώνει τα απλά-έμμεσα blocks που συνδέονται με το διπλά-έμμεσο block. Στη συνέχεια, ελευθερώνει το ίδιο το διπλά-έμμεσο block. Αυτή η διαδικασία αποδεσμεύει όλους τους πόρους (blocks) που είχαν εκχωρηθεί για την αποθήκευση του αρχείου που χρησιμοποιεί αυτό το διπλά-έμμεσο block και τα σχετικά του απλά-έμμεσα blocks.

2 Symbolic links

Για την υλοποίηση του δεύτερου ερωτήματος, ακολουθώντας τις υποδείξεις, τροποποιήθηκαν τα αρχεία:

1. **fcntl.h**

Στο αρχείο αυτό, ακολουθώντας τις οδηγίες προστέθηκε η σημαία:

```
#define O_NOFOLLOW 0x800
```

2. **stat.h**

Στο αρχείο αυτό, ακολουθώντας τις οδηγίες προστέθηκε ο τύπος:

```
#define T_SYMLINK 4 // Step 4: Symbolic Links
```

3. **user.h**

Στο αρχείο αυτό, ακολουθώντας τις οδηγίες προστέθηκε το πρότυπο της συνάρτησης:

```
int symlink(char *target, char *path);
```

4. **usys.pl**

Στο αρχείο αυτό, όμοια με τις υπόλοιπες εγγραφές προστέθηκε:

```
entry("symlink");
```

5. **syscall.h**

Στο αρχείο αυτό, όμοια με τις υπόλοιπες εγγραφές προστέθηκε:

```
#define SYS_symlink 22
```

6. **syscall.c**

Στο αρχείο αυτό, όμοια με τις υπόλοιπες εγγραφές προστέθηκαν:

```
extern uint64 sys_symlink(void); // New addition
[SYS_symlink] sys_symlink, // New addition
```

7. **syscall.c**

Στο αρχείο αυτό προστέθηκε η συνάρτηση `sys_symlink(void)` η οποία υλοποιεί την δημιουργία ενός symbolic link στο σύστημα αρχείων.

- (a) Αρχικά, καλείται η συνάρτηση `begin_op()` για να αρχίσει μια νέα λειτουργία δίσκου.
- (b) Αναχτά τις παραμέτρους `target` και `path`.
- (c) Δημιουργεί το inode για τον συμβολικό σύνδεσμο.
- (d) Γράφει τα δεδομένα στον inode: πρώτα το μήκος του `target`, και μετά το ίδιο το `target`.
- (e) Ξεκλειδώνει και αποδεσμεύει το inode.
- (f) Τερματίζει τη λειτουργία δίσκου και επιστρέφει 0 για επιτυχία ή -1 για αποτυχία.

Επιπλέον, προκειμένου οι symbolic link να δουλεύουν σωστά, τροποποιήθηκε συνάρτηση `sys_open` έτσι ώστε χειρίζεται την περίπτωση όπου το `path` είναι συμβολικός σύνδεσμος.

- (a) Ανάκτηση των παραμέτρων.
- (b) Καλείται η συνάρτηση `begin_op()` για να αρχίσει μια νέα λειτουργία δίσκου.
- (c) Δημιουργία ή άνοιγμα του αρχείου.
- (d) Αν το αρχείο είναι συμβολικός σύνδεσμος, ακολουθείται ο σύνδεσμος. Για την αποφυγή ατέρμονα βρόγχου, ελέγχεται ώστε το βάθος της αναδρομής να μην ξεπεράσει το 10.
- (e) Έλεγχος αν το αρχείο είναι φάκελος και αν η λειτουργία του ανοίγματος είναι συμβατή.
- (f) Ανάθεση ενός file descriptor και ρύθμιση των αδειών του αρχείου.
- (g) Αν απαιτείται, εκκαθαρίζεται το περιεχόμενο του αρχείου.
- (h) Ολοκλήρωση λειτουργίας και επιστροφή του file descriptor.